

РЕШЕНИЕ

№ 2117

гр. София, 30.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 02.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **11004** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 215, ал. 4 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалбата на С. В. Б. против Виза, издадена от главния архитект на Столична община, за промяна на предназначението от нежилищно в нежилищно (от УПИ Х.-204,1519,1521,1260,730 „обществено обслужване и озеленяване“ в УПИ Х.-204,1519,1521,1260,730 „обществено обслужване и чисто производство“, както и за инвестиционно проектиране на вътрешно преустройство и смяна на предназначението на част от съществуваща сграда с идентификатор 68134.1504.2353.3 от „склад“ в „производствен цех и склад“ в УПИ Х.-204,1519,1521,1260,730 „обществено обслужване и чисто производство“, кв. 9, м. „ж.к. „Д.-2ч.“, район „Искър“. Изложени са доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, поради противоречие с материално правните норми. Обосновават се съображения за нарушаване на правото на собственост. Сочи се, че издадената Виза противоречи на предвиденията на ОУП, доколкото по ОУП, приет с решение № 697 по протокол № 51/19.11.2009 г. на Столичния общински съвет и решение №960/16.12.2009 г. на Министерския съвет имот с идентификатор 68134.1504.2577 попада в устройствена зона „Смесена многофункционална зона“, в която не се допускат обекти за дейности с вредни отделения и влияния. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорената Виза. Претендира присъждане на разноски. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Ответникът Главния архитект на Столична община, в депозирано по делото писмено становище излага доводи за неоснователност на жалбата.

Заинтересованата страна [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Н. И. К. чрез пълномощник адв. А. В., изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендира присъждане на разноски, съгласно списък по чл. 80 от ГПК.

Заинтересованите страни С. Н. Б., М. А. И., И. А. Б., Ц. Д. М., Н. М. Д., Б. И. Г., И. П. И., Ц. Б. М., Б. А. И., Н. А. И., П. П. И., Н. Г. Б., Л. Г. А., [фирма], [фирма], [фирма], С. К. Б., Н. Д. Б., Д. К. Б. и Д. Е. Б. не изразяват становище по жалбата.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното: Оспорващият се легитимира като собственик на имот с идентификатор 68134.1504.2577 по КККР, одобрени със заповед № РД-18-416/14.06.2019 г. на изпълнителния директор на АГКК (скица № 15-157197-17.02.2020 г.), съгласно решение №53-52/15.02.2006 г. на ОСЗГ-П., с което е възстановено правото на собственост на наследниците на В. и И. Д. Б. в съществуващи (възстановими) стари реални граници на нива 0.301 дка, находяща се в строителните граници на Г., м. Ленището.

Административното производство по издаването на оспорената Виза е иницирано по заявление вх. № САГ20-ГР00-524/10.03.2020 г., депозирано от [фирма] като собственик на имот с идентификатор 68134.1504.2353 и сграда с идентификатор 68134.1504.2353.3, съгласно приложен нотариален акт № 189 том L., рег. 56413 дело 36212 от 30.08.2006 г., издаден от Службата по вписвания-С. и нотариален акт № 190 том L., рег. 56414 дело 36213 от 30.08.2006 г., издаден от Службата по вписвания-С.. По делото не е спорно, че имот с идентификатор 68134.1504.2353 попада в УПИ Х.-204,1519,1521,1260,730 „обществено обслужване и озеленяване“, кв. 9 от регулационния план на м. „Д. - 2“, одобрен със заповед № РА-50-09-718/30.12.1986 г., заповед № РД-09-50-622/03.12.2003 г., заповед № РД-09-50-252/22.04.2004 г., заповед №РД-09-50-644/27.09.2004 г., заповед № 660/27.06.2005 г. и решение № 572 по протокол № 29/08.11.2012 г. на Столичния общински съвет. Към заявлението е приложено мотивирано предложение за Виза за УПИХП- 204,1519,1521,1260,730 „за обществено обслужване и озеленяване“ (ПИ с идентификатор 68134.1504.2353), кв. 9 за преустройство и промяна на предназначението в УПИ Х.-204,1519,1521,1260,730 „за обществено обслужване и чисто производство“, съгласно Приложение към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО.

Въз основа на така депозираното заявление и мотивираното предложение е издадена оспорената виза на основание чл. 140, ал. 2 и ал. 7 от ЗУТ и т. 1, колона 6 от устройствена категория „Урбанизирани територии“ от Приложението към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО. В същата е посочено, че имотът попада в „Смесена многофункционална зона“ (Смф), съгласно т. 12 от Приложението към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО с устройствени параметри: максимална плътност на застрояване 60%, максимален К. 3.5, минимална озеленена площ 40 %, които са задължителни. Минимум 25% от озеленената площ трябва да е с висока дървесна растителност.

Оспорената Виза е съобщена на С. В. Б. на 14.08.2020 г. по пощата, видно от приложеното по делото известие за доставяне (л. 10-11). Жалбата е депозирана на 17.08.2020 г.

По делото е прието заключение от съдебно-техническа експертиза, от което се установяват следните релевантни за спора факти и обстоятелства: Съгласно ПРЗ, одобрен със заповед № РД-09-50-622/03.12.2003 г. на Главния архитект на С. имот си идентификатор 68134.1504.2353 попада в УПИ Х.-159 „за обществено обслужване“, кв. 9, м. „Д. 2“. Със заповед №660/27.06.2005 г. на кмета на район „Искър“ е одобрен И. за създаване на нов УПИ IV и УПИ Х.-204,1519,1521,1260,730 „за обществено обслужване и озеленяване“, кв. 9, м. „Д.-2“. С И., одобрен с решение № 572/08.11.2012 г. на Столичния общински съвет е създаден нов УПИ Х и УПИ Х.-204,1519,1521,1260,730 „за обществено обслужване и озеленяване“, кв. 9, м. „Д.-2“ и задънена [улица].т. 1012а-о.т.1012б.

По ОУП на [населено място], УПИ Х.-204,1519,1521,1260,730 „за обществено обслужване и озеленяване“, кв. 9, м. „Д.-2“ попада в устройствена зона „Смф“(смесена многофункционална зона), която съгласно Приложението към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО е с предназначение, основни и допълващи функции и предназначение, както следва: териториите са с многофункционално предназначение за обществено обслужване, търговия, безвредни производства, жилища, спорт и атракции и други допълващи функции, без да се допускат обекти за дейности с вредни отделяния и влияния. С оглед на това, вещото лице е обосновало извод, че отреждането на УПИ Х.-204,1519,1521,1260,730 „за обществено обслужване и чисто производство“, кв. 9, м. „Д.-2“ с оспорената Виза, съответства на предназначението за устройствена зона Смф по действащия ОУП на [населено място]. Имот с идентификатор 68134.1504.2577 по КККР е част от УПИ Х.-204,1519,1521,1260,730, кв. 9, м. „Д.-2“ по действащия регулационен план. В случая с оспорената Виза за промяна на предназначението на УПИ Х.-204,1519,1521,1260,730, кв. 9, м. „Д.-2“ и инвестиционно проектиране на вътрешно преустройство на част от съществуваща сграда с идентификатор 68134.1504.2353.3 от „склад“ в „производствен цех и склад“ не се променя начинът и характерът на застрояването на имота и не се изменят правилата и нормативите за съответната устройствена зона.

По искане на оспорващия по делото е прието като доказателство писмо от директора на РИОСВ - С., от което се установява, че няма проведена процедура за преценка за О., респ. няма издаден О., послужил като основание за издаване на оспорената Виза. Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК от надлежна страна, за която е налице правен интерес от неговото оспорване. Наличните по делото доказателства сочат за съобщаване на оспорения административен акт на 14.08.2020 г., поради което следва да се приеме, че при депозиране на жалбата на 17.08.2020 г. е спазен срока по чл. 215, ал. 4 от ЗУТ.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Редът за издаване на искания документ- виза за проектиране е посочен в чл. 140 и сл. от ЗУТ. Съгласно разпоредбата на чл.140, ал.1 ЗУТ възложителят (собственикът на имота, лицето, на което е учредено право на строеж в чужд имот, и лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на закон – чл.161, ал.1 ЗУТ) или упълномощено от него лице може да поиска издаване на виза. Визата се издава от главния архитект на общината в срок до 14 дни от постъпване на заявлението. Разпоредбата на ал. 2 на чл. 140 от ЗУТ определя визата за проектиране като копие (извадка) от действащ

подробен устройствен план с обхват поземления имот и съседните му поземлени имоти, с означени налични сгради и постройки в него и в съседните имоти и с нанесени линии на застрояване и допустими височини, плътност и интензивност на застрояване и други изисквания, ако има такива, както и допустимите отклонения по чл. 36.

Визираната нормативна уредба обосновава извод, че оспорената Виза е издаден от компетентния административен орган, съгласно чл. 140, ал. 1 от ЗУТ - Главния архитект на Столична община.

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал.2 и ал.3 от АПК, доколкото в ЗУТ няма други специални изисквания. Посочен е издателят на акта, адресатът, имотът до който се отнася устройствената процедура, както и обстоятелствата, мотивирали органа да разпореди издаването ѝ. Изрично е посочена и приложимата правна норма - чл. 140, ал. 2 от ЗУТ и т.1, колона 6 от устройствена категория „Урбанизирани територии“ от Приложение към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО.

При издаването на оспорения административен акт не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, като релевантните по случая факти са установени правилно и не е допуснато нарушение, ограничаващо правото на участие на оспорващия в административното производство. В съответствие с чл. 140, ал. 2 от ЗУТ визата за проектиране е издадена върху комбинирана скица от кадастралната карта и подробния устройствен план, доколкото кадастралната карта е влязла в сила след одобряване на подробния устройствен план. Спазени са и останалите изисквания към обхвата и съдържанието на визата, като в нея изрично е посочено, че не се допускат намалени отстояния към съседни имоти или сгради, включително и през улица.

По делото не е спорно, че [фирма], като възложител по смисъла на чл. 161, ал.1 от ЗУТ, е иницирирало процедура по издаване на оспорената Виза по чл. 140, ал. 1 от ЗУТ. Същият е собственик на имот с идентификатор 68134.1504.2353 и сграда с идентификатор 68134.1504.2353.3, съгласно приложен нотариален акт № 189 том L., рег. 56413 дело 36212 от 30.08.2006 г., издаден от Службата по вписвания С. и нотариален акт № 190 том L., рег. 56414 дело 36213 от 30.08.2006 г., издаден от Службата по вписвания С..

Съгласно действащия ПУП, одобрен с решение № 572/08.11.2012 г. на Столичния общински съвет УПИ Х.-204,1519,1521,1260,730 е с отреждане „за обществено обслужване и озеленяване“. С оспорената Виза това отреждане се променя на „обществено обслужване и чисто производство“. По ОУП на [населено място], УПИ Х.-204,1519,1521,1260,730 попада в устройствена зона „Смф“ (смесена многофункционална зона), която съгласно Приложението към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО е с предназначение, основни и допълващи функции и предназначение, както следва: териториите са с многофункционално предназначение за обществено обслужване, търговия, безвредни производства, жилища, спорт и атракции и други допълващи функции, без да се допускат обекти за дейности с вредни отделяния и влияния. С оглед на това, промененото предназначение на УПИ Х.-204,1519,1521,1260,730 от „за обществено обслужване и озеленяване“ в „за обществено обслужване и чисто производство“ не противоречи на ОУП, в каквато насока са изложени доводи в жалбата. Спазена е разпоредбата на чл. 103, ал. 4 от ЗУТ, която предвижда, че всеки устройствен план се съобразява с предвижданията на устройствените планове от

по-горна степен, какъвто несъмнено се явява ОУП спрямо процесната Виза.

Послужилата като правно основание за издаване на оспорената Виза т. 1, колона 6 от Устройствена категория „Урбанизирани територии“ от Приложението към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО установява правилото, че при спазване на санитарно-хигиенните и екологичните изисквания се допуска промяна на предназначението, определено с подробния устройствен план за определени урегулирани поземлени имоти от жилищни в нежилищни и от нежилищни в нежилищни, без да се изисква изменение на ПУП. В тези случаи предназначението на бъдещите сгради се конкретизира с визата за проектиране, която се съобщава на заинтересованите лица по чл. 131 от ЗУТ. В случая, оспорваният не е собственик на сграда с идентификатор 68134.1504.2353.3, която е предмет на Визата за проектиране и преустройство и промяна на предназначението от „склад“ в „производствен цех и склад“.

Изложеното обоснова извод за материална законосъобразност на оспорения административен акт и предвид липсата и на останалите отменителни основния жалбата следва да бъде отхвърлена.

Този извод не се променя и от представеното по делото на 01.03.2022 г. писмо от РИОСВ, в което изрично е отбелязано, че няма проведена процедура за преценка за О., респ. няма издаден О., послужил като основание за издаване на оспорената Виза. Съгласно чл. 81 от Закона за опазване на околната среда, оценка за въздействие върху околната среда може да бъде провеждана по отношение на планове, програми и инвестиционни предложения, но не на всички, а на изрично посочени в Приложение № 1 и № 2 към закона. Предмет на настоящото съдебно производство е виза за смяна на предназначението и проектиране, издадена на основание чл. 140 от ЗУТ, която не е сред изрично посочените актове, за които съгласно разпоредбите на ЗООС е необходимо провеждане на процедура по О..

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК на административния орган се дължат разноски, но тъй като такива не са поискани не следва да бъдат присъждани. Разноски се дължат и на заинтересованата страна [фирма], които са в претендира и доказан размер от 2000 лева, от които 1800 лева - адвокатско възнаграждение и 200 лева депозит за възнаграждение на вещото лице. С оглед своевременно направеното от пълномощника на ответника възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК и предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото, настоящият съдебен състав намира, че размерът на адвокатското възнаграждение следва да бъде редуциран до минимално установения в чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредбата за минималните възнаграждения.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. В. Б. против Виза, издадена от главния архитект на Столична община, за промяна на предназначението от нежилищно в нежилищно (от УПИ Х.-204,1519,1521,1260,730 „за обществено обслужване и озеленяване“ в УПИ Х.-204,1519,1521,1260,730 „за обществено обслужване и чисто производство“), както и за инвестиционно проектиране на вътрешно преустройство и смяна на предназначението на част от съществуваща сграда с идентификатор 68134.1504.2353.3 от „склад“ в „производствен цех и склад“ в УПИ Х.-204,1519,1521,1260,730 „за

обществено обслужване и чисто производство“, кв. 9, м. „ж.к. „Д.-2ч.“, район „Искър“.

ОСЪЖДА С. В. Б. да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Н. И. К. разноси по делото в размер на 1100 (хиляда и сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: